

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z powództwa R. B.
przeciwko Urzędowi Miejskiemu w B.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 marca 2006 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Ś.
z dnia 23 maja 2005 r., sygn. akt VII Pa .../04,

- 1. odrzucić skargę kasacyjną,**
- 2. zawiadomić o powyższym Naczelną Radę Adwokacką.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 23 maja 2005 r., VII Pa .../04, Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ś. oddalił apelację powódki R. B. od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w D., oddalającego jej odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę, w sprawie przeciwko Urzędowi Miejskiemu w B. o przywrócenie do pracy, dzieląc ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego oraz ich prawną ocenę.

Powyższy wyrok zaskarżyła skargą kasacyjną powódka, zarzucając naruszenie prawa materialnego – art. 45 § 1 kp, art. 1 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. nr

90, poz. 844 ze zm.) oraz naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy - art. 233 § 1, 378, 381 w związku z art. 217 oraz art. 328 § 1 k.p.c. (...), wniosła „o uwzględnienie skargi kasacyjnej, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

W poprzednim stanie prawnym, warunek przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji został ujęty w pkt 3 art. 393³ § 1 k.p.c., obok pozostałych warunków kasacji, tj. oznaczenia orzeczenia, od którego kasacja została wniesiona, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia. Okolicznościami uzasadniającymi rozpoznanie kasacji miały być argumenty, wykazujące dlaczego uzasadnione jest przyjęcie kasacji do rozpoznania. Skarżący winien wskazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości albo wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 5 lipca 2001 r., V CKN 176/01, nie publikowane, z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147 i z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 – OSNC 2001/3/51). Może także przedstawić argumenty wskazujące na oczywiste naruszenie prawa lub nieważność postępowania (por. uchwałę Połączonych Izb, Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003/4, poz. 92).

Zaskarżony wyrok został wydany w dniu 23 maja 2005 r., a więc do oceny złożonej skargi kasacyjnej należało stosować przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) – art. 3 ustawy *a contrario*.

Stosownie do art. 398⁴ k.p.c. skarga kasacyjna powinna, poza czynieniem zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie,

wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Oznacza to, że nie zmieniły się „składniki skargi” – a więc winna ona w dalszym ciągu zawierać wymienione wyżej elementy, mające charakter tzw. konstrukcyjny, bezwzględny, a więc pociągające - w razie ich braku - nie tylko niemożność ich uzupełnienia, ale czyniące kasację niedopuszczalną.

W dotychczasowym orzecznictwie kasacyjnym Sądu Najwyższego, utrwalony jest pogląd, że brak bliższego określenia podstawy kasacyjnej oraz jej uzasadnienia stanowił wadę, która uniemożliwiała traktowanie pisma jako skargi kasacyjnej i wykluczała jej uzupełnienie (por. np. postanowienie z dnia 6 listopada 1996 r., II UKN 12/96 – OSNAPiUS 1997/10/173). W ten sam sposób należało - w poprzednim stanie prawnym - traktować brak polegający na nieprzedstawieniu w kasacji okoliczności uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania, a obecnie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z uzasadnieniem, nawiązującym – co wydaje się oczywiste - do przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania, wymienionych wyczerpująco w art. 398⁹ § 1 pkt 1 – 4 k.p.c.

W obecnym stanie prawnym, Sąd Najwyższy – stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. – przyjmuje skargę kasacyjną jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżność w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przedstawienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), jest jej istotnym elementem, którego brak nie pozwala na ocenę czy w sprawie występują przesłanki ustawowe dla poddania kasacji rozpoznaniu. W tym zakresie zachowały aktualność poglądy Sądu Najwyższego wyrażone w dotychczasowym, powołanym wyżej orzecznictwie, dotyczące skutków prawnych nie przedstawienia w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie.

W orzecznictwie tym, zachowującym również w tej części pełną aktualność, uznaje się ponadto, że jeżeli skarżący nie wskazał w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, to obowiązek ich przedstawienia nie

jest spełniony, choćby dały się wywieść z uzasadnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSN 2001 nr 10, poz. 156). Okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji (obecnie wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej z uzasadnieniem, o których mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), powinny być – podobnie jak pozostałe elementy przewidziane w tym przepisie – przedstawione w kasacji, jako odrębny element pisma procesowego (postanowienie z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002 nr 2, poz. 22).

W tym stanie rzeczy, skoro w ocenianej skardze kasacyjnej nie przedstawiono wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia poza przytoczeniem podstaw skargi, wniesioną skargę kasacyjną należało odrzucić jako niedopuszczalną na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

Działając na podstawie art. 398⁶ § 4 k.p.c. Sąd Najwyższy postanowił, zawiadomić o treści i przyczynach odrzucenia skargi kasacyjnej „właściwy organ samorządu zawodowego, do którego należy pełnomocnik” – adwokat M. B., Kancelaria Adwokacka w D. - Naczelną Radę Adwokacką.